

CALEC (1) *sb m*

A sg cącec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Grunt twardy, znajdujący się pod uprawną warstwą ziemi; tu: dno, spód: W tych rowninách były ftudnie máiąc cącec [!] z gliny BibRadz I 7d marg.

Synonimy: dno, grunt.

Cf [CALIZNA], CELC

FP